

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114011346
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4114011346.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Ondrejovej a z prísediacich sudcov doc. Mgr. Ing. Petra Lazora, PhD. a Ing. Kvetoslavy Krenčovej v trestnej veci obžalovaného L. K., stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 31.05.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: L. K., narodený XX.XX.XXXX v E. W.,
trvale bytom W. nad E. č. d. XXX,

sa uznáva vinným, že:

od 07.01.2010 do 15.03.2011 na adrese Ľ. Podjavorinskej 1728/4, Zlaté Moravce, ako aj na viacerých miestach v meste Zlaté Moravce, opakovane psychicky týral poškodenú F. K., ktorá bola v tom čase jeho manželkou, s ktorou už nežil v spoločnej domácnosti, a to tým spôsobom, že počas tejto doby poškodenej F. K. vulgárne nadával, aj na verejnosti, ponižoval ju, neustále jej vyvolával, vyhrážal sa jej v telefonátoch, že jej ublíži, vezme jej dieťa, zabije ju, opakovane prichádzal do miesta jej bydliska, kde kričal pred domom, aby vyšla von, lebo jej urobí zo života peklo, finančne a psychicky ju zruinuje, vezme jej dcéru a ju zabije, čo trvalo do konca roku 2010, následne dňa 15.03.2011 došlo medzi ním a poškodenej F. K. k rozvodu, pričom takéhoto konania sa dopúšťal aj v prítomnosti poškodenej O. H., nar. v roku XXXX, ktorá konflikty vnímala svojimi zmyslami a ťaživo prežívala, pričom 21.02.2010 potom ako bola mal. O. svedkom fyzického napadnutia svojej matky F. K. a babky W. M. zo strany brata obžalovaného B. K. v prítomnosti obžalovaného, sa psychicky zrútila, v dôsledku čoho musela absolvovať ambulantnú psychiatrickú liečbu a odvtedy má strach z obžalovaného a jeho prítomnosť prežíva s úzkosťou a obavami, čo postupne prerástlo do rozvinutia syndrómu týraného dieťaťa, takže uvedeným konaním obžalovaný vzbudil u poškodenej F. K. obavu o jej život a zdravie, ako i život a zdravie ich spoločnej dcéry O. H. a týmto konaním im obom spôsobil psychické utrpenie, ktoré pociťovali v uvedenom období ako ťažké príkorie,

teda:

blízkym osobám spôsoboval psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním ktoré ohrozovalo ich psychické zdravie, a obmedzovalo ich bezpečnosť,

tým spáchal:

zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona mu súd ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa v skúšobnej dobe úmyselne k poškodenej F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. B. č. XXXX/X, E. W. a k maloletej O. H., nar. v roku XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržať sa v blízkosti uvedeného obydľia poškodených a základnej školy na B. v Zlatých Moravciach, ktorú maloletá O. H. navštevuje.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra 1Pv 633/2015 prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovanému L. K. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Potrebné dokazovanie súd vykonal výsluchom obžalovaného R. K., výsluchom poškodenej Bc. A. K., konfrontáciou obžalovaného a poškodenej, výsluchom znalkyne W. I., znalkyne B. K., výsluchom svedkov J. M., M. M., W. A. U. O., svedkyne J. K. a Ľ. O., oboznámením pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 76/2010, sp. zn. 18C/16/2010, sp. zn. 10C/218/93, sp. zn. 11P/97/2012, sp. zn. 11P/282/2016 sp. zn. 11P/197/2010, sp. zn. 11P/96/2010, sp. zn. 24P/10/2010, prehratím CD záznamu a oboznámením listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku po úprave skutkovej vety a právnej kvalifikácie v zmysle vykonaného dokazovania a pri zachovaní totožnosti skutku a spôsobeného následku.

Obžalovaný L. K., na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo žalovaného skutku, k veci uviedol s manželkou sa zoznámili v roku 2004 a po roku sa zosobášili, jeho manželka mala prísnych rodičov. S manželkinými rodičmi sa dohodli, že budú bývať u nich na poschodí, postupne to tam so svokrom prerobili a začali plánovať dieťa. Manželka nepracovala, on robil vo Volkwagene na tri zmeny. V septembri 2006 sa im narodila dcéra O., manželka vtedy začala študovať, ročne to stálo 25-30 000 Sk. Svokra manželke sľúbila, že jej bude po narodení dieťaťa pomáhať. Po narodení dcéry začali medzi nimi nezhody, hádky a konflikty. Manželka bola unavená, nevyspatá a on robil na tri zmeny. V dome to bolo prísne, po 22.00 hod. sa zavreli dvere a nikam sa nechodilo. Spoločne so svokrou sa staral o dcéru a manželka chodila do školy. V roku 2009 boli na zábave v Martine nad Žitavou, kde sa pohádali, manželka odišla domov a keď prišiel na druhý deň domov, manželka mu povedala, že sa k ním už nemôže vrátiť, pretože jej matka si to nepraje. Odvtedy sa s dcérou stretával priebežne v meste, ale k nim domov už nemohol prísť. Vianoce strávili extra a potom keď si po Novom roku prišiel po veci, už mu nechceli dcéru ukázať. Zohnal podnájom a chcel žiť s manželkou samostatne, ale po troch dňoch manželka s dcérou z bytu odišli a manželka mu zavolala, že sa rozvádajú a jeho obvinila z pedofílie. Vzniklo u neho presvedčenie, že do podnájmu s ním išla len kvôli rodičom a potom si vymyslela historku s pedofíliou, lebo bez rodičov nevedela fungovať.

O tom, že je obvinený z pedofílie sa dozvedel, keď v čase riešenia rozvodu požiadal sociálnu kuratelu o styk s dieťaťom. Pokúšal sa navštíviť dcéru, ale keď jej priniesol sladkosti a hračky, bolo na neho podané oznámenie, že ich obťažoval a chcel im rozbiť okná. Všetky jeho pokusy o stretnutie s dcérou sa končili vyhrážkami, že sa postarajú, aby už dcéru nikdy neuvidel, a vykrikovali na neho, že je pedofil, kriminálnik a alkoholik. Jedného dňa prišiel spoločne so svojim bratom k ich domu, keď ho manželka uvidela zobrala dcéru na ruky a začala kričať, že prišiel dcéru uniesť a že si priviedol aj brata. Manželka brata napadla a brat dal manželke facku. Prišli tam svokra a svokra, Viktória začala plakať, chcel ju utíšiť, ale manželka ho napadla a poškriabala. Obvinenie z pedofílie sa podľa znaleckého posudku

nepotvrdilo. Počas rozvodového konania mal záujem o styk s dieťaťom, O. ho odmietala od znalkyne dostal odporúčanie na zákaz styku s dcérou na rok. V roku 2012 sa stretol s exmanželkou v Lidli a vznikol medzi nimi konflikt, lebo v tom čase požiadal o zrušenie zákazu styku s dcérou, poslali ich k znalkyni, ale nič sa nepodarilo vyriešiť. Od roku 2010 žil s družkou v Topoľčiankach.

Počas trvania manželstva to u nich fungovalo normálne, vznikali medzi nimi aj konflikty, najmä kvôli práci okolo domu. Po narodení O. sa hádali 2-3 krát týždenne, vymieňali si aj navzájom vulgarizmy, ale manželku fyzicky nikdy nenapadol, neponižoval ju, po rozvode ju nevyhľadával, nevolal jej, nevyhľadával dcéru. Za trvania manželstva výplatu odovzdával manželke, jeho priatelia k nim nemohli chodiť, nemali žiadnych spoločných priateľov, ale nemali ani prostriedky na osamostatnenie. Dcéru nevidel od roku 2010, neublížil by jej, občas ju capol výchovne po zadku, ale nikdy jej vulgárne nenadával. S manželkou sa nevadil pred inými osobami, k ničomu ju nenútil, nič jej nezakazoval, neponižoval ju, chodila aj do posilňovne precvičovať aerobik. Deň pred svadbou sa dozvedel, že manželka už bola raz vydatá. Nepil, nefajčil, manželke sa nevyhrážal, nenadával jej, neurážal ju ani ju neprenasledoval.

Poškodená F. K., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že po uzavretí manželstva s obžalovaným prijali ponuku rodičov, aby u nich dočasne bývali. Plánovali spolu dieťa a zhruba dva mesiace pred pôrodom začal byť obžalovaný agresívnejší, nervóznejší a veľa pil. Začal ju ponižovať a vulgárne jej nadávať, hocikedy sa zahnal a udrel ju do tváre. S dcérou jej pomáhala matka, on neznášal detský plač, dieťa šticoval, cápal po rukách a nadával jej. Obžalovaný súhlasil, aby študovala, ale nebol ochotný jej pomáhať s dcérou. Nechcel sa osamostatniť, robil si nároky na ich rodičovský dom, odmietal pomáhať jej rodičom, odmietal ju ako ženu a na zábave v Martine nad Žitavou sa opil, nadal jej a urážal ju. Potom sa prišiel pobaliť a ona ho prosila, aby neodchádzal, následne jej vyvolával, že jej vezmú dieťa, že je labilná a že ju zabije. Na Vianoce v roku 2009 si všimla, že dcéra onanovala, po Vianociach odišla s obžalovaným do prenajatého bytu. Dcéra tam nechcela byť, opäť onanovala a hovorila, že ju to naučil otec, tak odišla s dcérou k rodičom. Obžalovaný sa jej vyhrážal, že jej urobí zo života peklo, prenasledoval ich, nadával jej, sledoval ich z parku a počas roka 2010 jej dennodenne volal. Polícia tieto problémy riešila ako priestupky. Dňa 21.02.2010, prišiel k ich domu s jeho bratom, ktorý ju napadol a dcéra odvtedy vykrikovala, že otec ju chcel uniesť. Maloletá skončila na psychiatrii, brala ťažké lieky, ktoré berie dodnes Podala na obžalovaného trestné oznámenie pre sexuálne obťažovanie. V roku 2012 ju obžalovaný chcel prejsť autom, keď prechádzala cez prechod a 15.11.2012 ju napadol pri Lidli, nadával jej, vyhrážal sa jej, vyčkával na ňu a sledoval ju. Dcéra mal zdravotné problémy (pomočovanie, bolesti hlavy, nespavosť, nervozita), ktoré sa u nej stupňovali, obžalovaný chodil za ňou do škôlky, sledoval ju a kontaktoval. Toho času maloletá trpí úzkosťami, strachom a máva bolesti hlavy a ona musela od roku 2010 po útokoch obžalovaného brať Lexaurin na upokojenie.

Počas manželstva vyhľadala jedenkrát lekárske ošetrovanie (v roku 2007), ale uviedla napadnutie cudzou osobou. Prvýkrát ju udrel dva mesiace pre pôrodom, potom 1-2 krát do týždňa až do 15.11.2009, kedy odišiel, robil to keď mal vypité, alebo bol nervózny. V súvislosti s manželskými problémami nevyhľadali psychologickú pomoc.Útoky obžalovaného tajila, nikomu sa nezdôverila, ponižoval ju, nadával jej, nemohla sa krajšie obliecť, kontroloval jej telefón. Všetko sa dialo doma, mala z neho strach, ale snažila sa udržať rodinu pokope. Rozviedli sa v marci 2011. Volával k nim, ale nepredstavil sa, písal jej nezmyselné správy, o dcéru nejavil záujem, dcéra o ňom nechcela ani počuť, poslednýkrát sa s ním stretla 21.02.2010, lebo na ňu zle vplývalo stretnutie s otcom.

Súd za účelom odstránenia rozporov medzi výpoveďami obžalovaného a poškodenou, postupom podľa § 271 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 125 Trestného poriadku vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným L. K. a svedkyňou - poškodenou F. K.. Vykonanou konfrontáciou sa nepodarilo odstrániť rozpory vo výpovediach obžalovaného a poškodenej nakoľko obaja zotrvali na svojich tvrdeniach.

Znalkyňa W.. O. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že zotráva na záveroch svojho znaleckého posudku, ktorý v danej veci vypracovala (ZP č. 3/2013). Výpoveď poškodenej vyhodnotila ako dôveryhodnú, pretože bola schopná správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti prípadu. Vyšetrenie poškodenej ako aj jej správanie a prejavy svedčia tomu, že jej osobnosť a aj osobnosť maloletej nesie známky týranej osoby. Znalecký posudok vypracovala znalkyňa v roku 2013 a doplnok k znaleckému posudku dňa 22.07.2014 (ZP 11/2014), pričom pri vypracovaní znaleckého posudku mala k dispozícii iba spis a rozhovor s poškodenou. Jej závery v znaleckom posudku ohľadne poškodenej a závery znaleckého posudku W.. N. s výnimkou paranoidity poškodenej sú v podstate zhodné, len boli inak interpretované, ale obsah je rovnaký. Rozdielne závery k miere depresie poškodenej v svojom posudku v porovnaní so závermi v posudku W.. F. odôvodnila zmiernením symptómov v čase

spracovania posudku (2014) a tiež iným typom vyšetrenia, ktoré realizuje psychiater v porovnaní s vyšetrením psychológa.

V čase vyšetrenia bola poškodená v stave nadmerného stresu, silnej úzkosti, čo všetko vplývalo na to ako vníma realitu, ako reaguje, a záverom teda vyšlo, že nevie primerane reagovať na každodenný stres, že nevie primerane čítať situáciu, lebo je zaplavená úzkosťou. Jeden prejavov týranej osoby je syndróm postraumatickej stresovej poruchy, poškodená má výrazne negatívny sebaobraz, je neistá v rozhodovaní, má problémy v medziľudských vzťahoch, nadmerne sa kontroluje, negatívne sa vníma, často nie je schopná problémy riešiť, uniká pred nimi, má sklony k sociálnemu siahnutiu z medziľudských vzťahov, tlmí emócie a takéto osoby sú celkovo emočne utlmené, je znížená ich dynamogénia. Nie vždy sa vie primerane správne rozhodnúť a je neistá v každodennom živote.

Znalkyňa k vyšetreniu maloletej uviedla, že v čase vyšetrenia mala maloletá sedem rokov a takéto deti sú ovplyvniteľné, majú bohatú fantáziu, sú citlivé, senzitívne a zvlášť keď sa jedná o maloleté dievča, ktoré žije v domácnosti len s matkou, vychováva ju najmä matka a to všetko vplýva aj na jej prežívanie, a teda to dieťa potom napodobňuje, modeluje správanie, blízkeho človeka, identifikuje sa a preberá formy správania. Dieťa vo vzťahu k mužom prežíva neistotu, necíti sa v ich prítomnosti v bezpečí, možno cíti, že oni nevedia zabezpečovať jej potreby, má nízke sebavedomie, nevie primerane emočne reagovať, často nie je sama sebou, nie je si istá svojimi reakciami, podceňuje sa, necíti sa dostatočne úspešná, dobre hodnotená, pociťuje úzkosť a strach.

Informácie o stretnutiach otca s maloletou mala znalkyňa len od matky maloletej, odkedy však reálne nedošlo k stretnutiu maloletej s otcom neskúmala a neskúmala ani okolnosti rozvodu manželstva a nemala k dispozícii ani iné civilné podklady.

Znalkyňa B. N. K., na hlavnom pojednávaní uviedla, že zotráva na záveroch znaleckého posudku č. 23/2014 zo dňa 03.07.2014 a konštatovala, že znalecké vyšetrenie obžalovaného bolo realizované dňa 04.02.2014. Psychodiagnostické vyšetrenie potvrdilo intelektové schopnosti v pásme priemeru, pamäťové schopnosti obžalovaného zodpovedajú intelektovým, teda je schopný zapamätať si, udržať v pamäti a reprodukovať okolnosti, ktoré vnímal alebo zažil. Nebola u neho zistená tendencia konfabulovať (porucha pamäti), alebo pseudologizovať (nemá tendenciu si veci vymýšľať, kreovať nové príbehy), osobnosť je skôr introvertne zameraná na vlastné prežívanie, deficitná je však v istej miere jeho schopnosť sebaregulácie tým, že môže sa nechať zaplaviť podnetmi z reality a tieto nemusí v dostatočnej miere zvládnuť. V období trvania manželstva s poškodenou žil za takých okolností, ktoré boli pre neho zaťažujúce, bol to život v rodine svokrovcov, štúdium manželky, bezprostredne po narodení dieťaťa, takže tieto okolnosti vo výraznej miere zaťažovali jeho adaptačný potenciál. Nebola u neho zistená zvýšená agresivita, ale má tendenciu reagovať impulzívne, dráždivo, čo nakoniec aj sám priznáva, ale popisuje to tak, že konfliktná interakcia medzi manželmi pozostávala zo vzájomnej iritácie, že obaja nezvládali ich náročnú životnú situáciu a dochádzalo medzi nimi ku konfliktom. Nebola u neho zistená ani taká tendencia, že by potreboval dominovať a trval na asymetrii vzťahu, konfliktná interakcia mala bázu v nezvládaní náročných životných okolností, ktoré presahovali mieru jeho adaptačného potenciálu.

Svedkyňa W. M., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že po sobášii začali dcéra a zať bývať u nich, pokiaľ si niečo nenájdu. Problémy medzi nimi nastali, keď sa im narodila dcéra, každý deň sa len vadili, on nezniesol plač dieťaťa a preto sa odsťahoval spať do druhej izby. Odvtedy to išlo s nimi dole vodou, nepovedali si milé slovo, ich spolužitie bolo dennodenné vadenie, nerozprávanie, tichá domácnosť, také spolužitie o ničom, jeden druhému si liezli na nervy, robili si na protiveň, on ju vyštengroval a potom zmizol preč. Keď bol hore krik, upozornila ich, aby boli ticho, inak sa do nich nemiešali. Malú cápal po zadku, akože preventívne a tak isto ju šticoval za vlasy, ale to bolo všetko čo videla a počula, všetko sa zmenilo až potom sa keď od nich odišiel, vtedy sa prejavil, veľmi vulgárne nadával na F., potom zorganizoval so svojím bratom bitku pred ich domom a za to sa ho dieťa začalo ho báť. Dieťa bolo hotové celú noc a odvtedy sústavné navštevuje psychológa, a psychiatra, mala z otca strach, začala sa pocikávať a bola stále na liekoch. Od tejto bitky začalo peklo, tak ako im to obžalovaný povedal, že im celej rodine urobí peklo zo života. Chodil stále pri ich dom, vyzváňal, otravoval, niečo si vymyslel, len aby prišiel a mohol niekomu nadávať, obháňal ich po meste, sledoval z parku, napádal a naháňal F. s malou v meste, z F. chcel urobiť blázna, a malú chcel dať do ústavu, robil strach celej rodine, vulgárne nadával, vyvolával k nim, posielal F. SMSky, ale odkedy je toto pojednávanie je pokoj. Pri žiadnom fyzickom útoku na dcéru nebola, videla že F. mala rozbitú hubu, nad obočím, ale jej povedala, že si to urobila sama, počas manželstva to bolo asi 4 krát, po manželstve ju dal zbit' bratom.

Svedok V. M., otec poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzťah medzi dcérou a obžalovaným hodnotil ako nedostatočný, nepobadal u nich žiadne citové spojitosť. V dome bývali oni na prízemí a mladí na poschodí, so zaťom sa snažil kamarátiť, nemali medzi sebou hádky. Neskôr vzniklo medzi nimi napätie, prestali mu dôverovať, začal sa s F. hádať a po troch rokoch odišiel preč z domu, potom sa ešte chcel k F. vrátiť, ale už mu nedovolili vrátiť sa do domu. Neskôr keď sa rozišli ho obžalovaný vyhľadal v meste a povedal, že urobí peklo. Začal chodiť pred ich dom, trúbil, zvonil do nemoty, telefonoval k nim (najmä v čase občianskoprávneho konania), sledoval z parku ich dom, kameroval ho z chodníka, aby ho psychicky deptal, bolo to také psychické zákerné počínanie a nakoniec mu ešte vytlkol rodinu. Medzi obžalovaným a poškodenou nebol podľa neho žiadny manželský vzťah, raz počul, ako sa naháňajú v noci po izbe, bolo počuť len také dupkanie. Obžalovaný sa odsťahoval začiatkom roka 2010, dieťa vtedy malo 3 roky, chodil za ňou ku škôlke, sledoval deti na dvore aj keď mal zákaz styku s dieťaťom, keď ho malá zbadala prišla rozdráždená a psychicky hotová. Dieťa má postraumatický syndróm a strach z holej hlavy, keď vidí niekoho ostrihaného dohola. Ostatné veci vedel len z počutia od dcéry. Nebol svedkom fyzického napádania poškodenej. Počas toho, keď u nich obžalovaný býval, tak videl ako obžalovaný šticoval dcérku a chcel ju tak potrestať, ale nezasahoval do toho, iné formy neprimeraného správania voči maloletej nevidel. Dcéra chcela udržať manželstvo, ale po tých 2-3 rokoch už trpela, vtedy sa už stále hádali, ale sťažovať sa nebola, na poškodenej nevidel nejaké útoky alebo zranenia. Dieťa malo obžalovaného rado až do tej bitky, potom sa to zmenilo. Obžalovaný alkohol nekonzumoval.

Svedkyňa W. F. U. O., pracovníčka sociálnej kurately ÚPSVaR na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená prišla k nim na úrad v januári roku 2010, v tom istom čase prišiel aj p. K., že by potreboval pomôcť pri styku s maloletou O., vo februári 2010 poškodená informovala úrad o konflikte s bratom p. K. a vtedy sa prvý krát vyjadrila, že má podozrenie zo sexuálneho zneužitia svojej dcéry biologickým otcom. Následne túto situáciu riešili, podávali trestné oznámenie a návrh na vydanie predbežného opatrenia vo veci zákazu styku maloletej s otcom. Súd rozhodol o úprave styku, dieťa otca odmietalo a plakalo. Medzitým viac krát realizovali rozhovory s dieťaťom, s otcom, s matkou, ohľadne problematiky stretávania sa otca s dieťaťom, zdravotného stavu maloletej a psychickej pohody maloletého dieťaťa, následne podali návrh na zrušenie predbežného opatrenia. Po roku, v zmysle znaleckého posudku sa otec sa dostavil na úrad poradiť sa, ako by mohol obnoviť konanie a pokúsiť sa znovu o styk s dieťaťom. Posledné stretnutie otca s dieťaťom, sprostredkované ÚPSVaR bolo v apríli 2010. Čo sa týka týrania, o tomto sa matka na úrade nevyjadrovala, vyjadrovala sa o sexuálnom zneužívaní dieťaťa. Dieťa do základnej školy nastúpilo v roku 2012, správy zo školy sú veľmi pozitívne, matka sa o dieťa stará, domáca príprava je dobrá, matka sa pravidelne informuje na dieťa, dieťa je v škole veselé, komunikatívne, nemá žiadne problémy. V jednej zo správ sa nachádzala informácia o tom, že dieťa má ADHD. Pracovali nielen s dieťaťom, ale aj s matkou, ktorej dávali poradenstvo vo veci úpravy styku. Boli prítomní pri rozvodovom konaní rodičov, kde bol navrhnutý zákaz styku s maloletým dieťaťom, lebo dieťa sa otca bálo. Do veku 18 rokov budú dieťa sledovať, posledné tri roky majú len pozitívne správy zo školy alebo od lekára. Aktuálne prebieha konanie na súde ohľadne zvýšenia výživného (január 2017). Na návšteve rodiny v domácom prostredí bola šesťkrát (od januára 2010 do septembra 2010). V tomto období sa tam ani raz nestretli s p. K.. Pani K. jej hovorila behom návštev asi dva krát, že p. K. dieťa sleduje v meste a aj v škôlke. Počas návštev v roku 2010 p. K. bola vystresovaná, možno aj nahnevaná, že sa tieto stretnutia realizujú a keď spomenuli otca dieťa bolo ustráchané a nechcelo o ňom hovoriť,

Svedkyňa V. K., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla že syn s nevestou s ňou nebývali, boli v slabom kontakte, bola s nimi ťažká komunikácia. Väčšinou ju navštevoval syn s malou, nevesta chodila maximálne dva krát do mesiaca, chodila nahnevaná, nechcelo sa jej rozprávať, nevedela komunikovať, bolo ťažko nadviazať s ňou kontakt. Do ich rodiny chodila málo, lebo sa tam dobre necítila. Rodičia bývali dole a mladí bývali hore. Syn sa staral o malú, keď nevesta začala študovať. Malá bola u nich rada vychádzali spolu dobre, chodili von, hrávali sa, chodili na ihrisko a kŕmiť sliepky. Neveste sa moc nepáčilo, že ona žiadala od syna, aby prišiel domov niečo porobiť. Od začiatku nebola ich vzťahom nadšená, ale rešpektovala čo si syn vybral. Zaregistrovala, že keď sa chýlilo k rozvodu navzájom už nepekne komunikovali. Nevesta sa nestážovala na to, že by na ňu syn niekedy fyzicky zaútočil, alebo že požíva nadmerne alkoholické nápoje. V novembri 2009 boli syn s nevestou na zábave v Martine, obaja mali vypité, neveste sa tam niečo znepeklo a odišla taxíkom domov. Syn svoju dcéru ľúbil a bol nešťastný z toho, že sa rozvádzali. Nevidela, že by dcéru fyzicky trestal a ani nevesta niečo také nespomínala. Nebola svedkom toho, že by syn vulgárne nadával svojej žene, že by ju plánoval zbaviť svojprávnosti alebo, že by plánoval dieťa umiestniť do detského domova. Aktuálne má syn 4-5 rokov priateľku, s ktorou dobre vychádza. Syn po rozvode býval u nej a policajti k nim chodili vždy, keď nevesta

oznámila, že ju prenasledujú, preto sa snažila neveste vyhýbať. S malou nebola v kontakte od roku 2011. Na neveste nevidela znaky fyzického násillia.

Svedkyňa G. O., bývalá priateľka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa spoznali cez jeho sestru v hoteli, kde robila, bolo to v novembri 2010 a po určitom čase začali spolu žiť v jednej domácnosti v Topoľčiankach aj s jej dcérou I.. Vychádzali spolu dobre, dorábali dom, po čase chcela ešte jedno dieťa, ale nedohodli sa, lebo p. K. chcel byť len so svojou dcérou, ich city ochladli a rozišli sa v januári 2017. Žili spolu 6 rokov, problémy nemali, vedeli sa dohodnúť a mali aj spoločné záujmy. O jeho problémoch v bývalom vzťahu vedela, za tých 6 rokov ho poznala ako slušného človeka. Nikdy ju fyzicky nenapadol, nepožíval nadmerne alkoholické nápoje. Nepozorovala na ňom prejavy hrubého správania voči ženám, či už v spoločnosti alebo vo všeobecnosti. Nemala vedomosť o tom, že by cielene vyhľadával bývalú partnerku, alebo že by ju telefonicky kontaktoval.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd oboznámil na hlavnom pojednávaní prečítaním a listinné dôkazy a to záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci A. K. zo dňa 15.11.2012 (čl.4) po verbálnom konflikte v obchodnom dome Lidl, trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/76/2010 (čl.5-6), ktorým bol obvinený B. K. - brat obžalovaného právoplatne odsúdený za fyzické napadnutie A. K. dňa 21.02.2010. Priestupkové spisy ČVS: ORPZ-NR-OPP9-P-1242/2012 (čl.11-16), skutok z 15.11.2012, podozrivá A. K., poškodený R. K., ČVS:ORPZ-NR-OPP9-P-1241/2012 (čl.18-22), skutok z 15.11.2012, podozrivý R. K., poškodená A. K., ČVS: ORPZ-NR-OPP9-1010/2013 (čl.261-267), skutok z 20.09.2013, podozrivý R. K., poškodená A. K., ČVS: ORP-147/ZM-P-2010 (čl.275-280) oznámenie z 02.02.2010, podozrivý R. K., poškodená A. K., ČVS: ORP-224/ZM-P-10 (čl.281-286), oznámenie zo 14.02.2010, podozrivý R. K., poškodená A. K., ČVS: ORP-240/ZM-P-10 (čl.287-292) oznámenie zo 17.02.2010, podozrivý R. K., poškodená A. K., ČVS: ORP-279/ZM-P-10 (čl.293-310) oznámenie z 21.02.2010, podozrivý R. K., poškodená A. K.. Podľa výpisov z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR (čl.26-30) boli podozrenia zo spáchania priestupkov u A. K. a R. K. ukončené odložením, alebo zastavením. Na hlavnom pojednávaní bola tiež oboznámená lekárska správa z 22.01.2013 týkajúca sa maloletej V. K. (čl.47), lekárske správy, nálezy (čl.48-50, čl.58-59) z mesiacov február a marec 2010, máj, jún, júl a december 2011 týkajúce sa F. K., ďalej psychologické a psychiatrické správy (čl.51-57) z mesiacov február 2010 až november 2011, týkajúce sa V. K.. Súd ako listinné dôkazy oboznámil aj znalecký posudok č. 27/2013 z oblasti psychológia (čl.105-123) vypracovaný znalkyňou W.. S. N. na maloletú O., jej otca R. K. a jej matku A. K., vo veci návrhu otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn.11P/97/2012, znalecký posudok č. 28/2010 z odboru psychológia (čl.209-222) vypracovaný znalkyňou B. K. H.. na posúdenie citového vzťahu maloletej k rodičom a posúdenie predpokladov na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti (konanie 11PD/1/2010- úprava práva a povinností k maloletej), znalecký posudok z oblasti psychiatria z 09.06.2014 (čl.244-252) vypracovaný znalcom W.. R. F. na základe požiadavky právneho zástupcu A.K. na posúdenie, či účastníčka konania trpí psychiatrickým ochorením v súdnom spore ohľadom starostlivosti o maloleté dieťa, znalecký posudok č.38/2014 z oblasti psychiatria, vypracovaný znalcom W.. B. N. (čl.333-351) vo veci starostlivosti o maloletú pri návrhu na zmenu úpravy styku s maloletou v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn.11P/97/2012.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním aj pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 18C/16/2010 z neho najmä návrh na rozvod manželstva podaný A. K., vyjadrenie odporcu R. K., znalecké posudky, lekárske správy, hodnotenia, listiny, potvrdenia, rozhodnutia ÚPSVaR, uznesenie o zastavení trestného stíhania, rozsudok, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 10C/218/93 o rozvode prvého manželstva A. K., pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/76/2010 týkajúci sa odsúdeného B. K., obžalobu, trestný rozkaz a podstatný obsah spisu, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/97/2012 z neho najmä- návrh na zmenu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom, vyjadrenia k návrhu, trestné oznámenie zo 04.10.2012, správy o maloletej, znalecké posudky a ostatné listiny, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/282/2016 z neho najmä- návrh na úpravu rodičovských práv (bežné výživné na maloleté dieťa), potvrdenia, rozsudok sp. zn. 11P/282/2016 a podstatný obsah spisu, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/197/2010 z neho najmä- návrh na úpravu styku starej matky (J.Hitkovej) s maloletou, uznesenie o odmietnutí návrhu a podstatný obsah spisu, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/96/2010 z neho najmä- návrh na vydanie predbežného opatrenia, uznesenie o zamietnutí a podstatný obsah spisu, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/10/2010 z neho najmä - návrh na úpravu práv a povinností voči maloletému dieťaťu, vyjadrenia účastníkov, správy od lekára, potvrdenia, listiny, návrh ÚPSVaR, rozsudok a podstatný obsah

spisu. Súd oboznámil obsah listín predložených splnomocneným zástupcom poškodenej (čl. 565-570, 655), obsah listín predložených obhajobou (637-649), fotodokumentáciu SMS správ (čl. 585-589), správy telefónnych operátorov (čl.633,634,636), podrobný rozpis hovorov z MT Orange XXXX XXX XXX vedeného na užívateľa L. K. od 04.08.2013 do 03.09.2015 (čl.602-632), potvrdenie o zapojení mobilného čísla (čl.599) a vyjadrenia a správy ÚPSVaR k maloletej (čl.572-573, 657, 666), správa ZŠ k maloletej (čl.573-574). Súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku prehral na hlavnom pojednávaní CD záznam (čl.60) založený do vyšetrovacieho spisu a predložený poškodenou Bc. F. K..

K osobným pomerom obžalovaného súd oboznámil zadovážené listiny zo spisu a z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR na R. K. (čl.311-314) zistil, že za skutok z 15.11.2012 bol obžalovaný na OÚ Nitra v konaní A/2013/04212 uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1, písmeno d) zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch a riešený pokarhaním a tiež bol dvakrát postihnutý blokovou pokutou za priestupky v doprave (v r. 2013). Podľa odpisu registra trestov obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný (čl. 664), podľa lustrácie v databáze súdov sa proti obžalovanému nevedie žiadne iné konanie (čl.553), podľa lustrácie v registri priestupkov (k 31.10.2016) na obžalovaného nie je evidovaný žiadny záznam (čl.546) podľa správy obce Martin nad Žitavou (čl.549) k osobe obžalovaného, neboli zistené žiadne negatívne informácie , podľa správy MV SR OR PZ Nitra a výpisu zo systému avízo (čl.550-551) neboli na obžalovaného zistené žiadne negatívne informácie, podľa pracovného posudku spoločnosti AXSON Central Europe s.r.o. (čl.564) je obžalovaný vzorným zamestnancom spoločnosti a riadne si plní svoje pracovné povinnosti. Podľa znaleckého posudku z oblasti psychiatrie znalkyne W.. W. B. č. 23/2018, ktorý zadala vyhotoviť obhajoba, obžalovaný nie je závislý na alkohole.

Súd postupom podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať časť návrhov obžalovaného na doplnenie dokazovania vypracovaním ďalšieho doplnku k znaleckému posudku znalkyne W.. O. I. ktorá bola dňa 23.02.2016 vyčiarknutá zo zoznamu znalcov a okrem toho jej znalecký posudok bol dopĺňaný už doplnkom č.1 a bola aj podrobne vypočítaná na hlavnom pojednávaní. Súd nevyhovel ani návrhu na vypracovanie nového znaleckého posudku na poškodenú, ktorý vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil ako dôkaz nadbytočný, pričom od spáchania skutku už navyše uplynul výrazný časový odstup. Napokon súd odmietol aj vykonať doplnenie dokazovania osobným výsluchom znalkyne B.. V. M., ktorá vypracovala znalecký posudok na maloletú v inej veci (trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania, kde došlo k zastaveniu trestného stíhania R. K.) ako dôkaz nepodstatný pre rozhodnutie.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a v súlade so základnými zásadami podľa Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného L. K. za vinného zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete s jej úpravou v zmysle vykonaného dokazovania, pri zachovaní totožnosti skutku a spôsobeného následku, že skutok vykazuje znaky trestného činu a súčasne bolo preukázané, že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej pretože, blízkym osobám (manželke a dcére) spôsobil psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich psychické zdravie a obmedzovalo ich bezpečnosť a takto porušil záujem chránený zákonom, ktorým je ochrana určitej kategórie osôb pred domácim násilím a takto spôsobil blízkym osobám také stavy prežívania, ktoré oni pociťovali ako ťažké príkorie, pričom v dôsledku tohto konania sa u poškodenej A. K. a maloletej V. K. vyvinul syndróm týranej osoby. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že o týranie (spôsobovanie fyzického alebo psychického utrpenia) ide, pokiaľ páchatel svojím konaním nepriaznivo pôsobí na telesný a psychický stav blízkych osôb, pričom jeho konanie musí okrem bezohľadnosti obsahovať aj znak istej trvalosti, ale nevyžaduje sa, aby išlo o sústavné konanie, postačuje ak také správanie poškodená osoba pre jeho hrubosť a bezohľadnosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Pôvodná právna kvalifikácia v obžalobe prokuratúry, kde bol skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona bola súdom upravená v súlade s vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, keďže nebolo dostatočným spôsobom a bez pochybností preukázané, že obžalovaný svojim úmyselným protiprávnym konaním porušil v žalovanom rozsahu (po dlhší čas) záujem chránený zákonom. Obdobie, kedy malo dochádzať k protiprávnemu konaniu obžalovaného súd následne ohraničil na čas od ukončenia faktického spolužitia obžalovaného s poškodenou do rozvodu ich manželstva a upravil aj rozsah objektívneho konania (formy), ktorým malo dochádzať k porušovaniu zákonom chráneného záujmu. Súd pri úprave skutkovej vety vychádzal z výpovedí poškodenej, výpovedí svedkov (rodičov poškodenej a obžalovaného), ale aj zo znaleckých posudkov, z civilných konaní, policajných záznamov a z lekárskeho správ a nálezov.

Obžalovaný od počiatku trestného konania popieral, že by poškodené osoby (manželku a dcéru) týral, poprel aj, že by ich počas manželstva fyzicky atakoval, napokon v jeho osobnostnej výbave prvky agresivity znalkyňa - psychologička ani nezistila, zistila však u obžalovaného impulzivitu, teda také správanie, ktoré nastane vtedy, ak je človek konfrontovaný s nejakým podnetom, ktorý je pre neho zložitý, ktorý nezvláda a koná skratovite, nekoná racionálne, ale impulzívne. Nadhraničné podnety ho potom podráždia a naštartujú jeho afektívnu pohotovosť, ktorá sa následne prejaví. Obžalovaný pripustil, že medzi ním a bývalou manželkou dochádzalo v manželskom spolužití ku konfliktom, ktoré riešili hádkami, výčitkami a nadávkami (vo vzájomnej interakcii), pričom k takémuto konaniu začalo dochádzať po narodení ich spoločnej dcéry O. a najmä preto, že manželka ihneď po narodení dcéry (v r.XXXX) začala študovať na vysokej škole a starostlivosť o maloletú zostala na ňom a matke jeho manželky. Ku konfliktosti ich vzťahu prispela aj skutočnosť, že po sobáší a ďalej aj po narodení dcéry žili stále s manželkinými rodičmi v ich rodinnom dome, kde boli nastavené prísne pravidlá, ktoré ho obmedzovali, nemali s manželkou spoločné názory na výchovu, vedenie domácnosti, ani na bývanie. „Tyranizujúci páchatel“ by mal podľa znalkyne mať tendenciu dominovať vo vzťahu, určovať pravidlá rodiny, pravidlá života, mal by mať tendenciu obmedzovať, kontrolovať, manipulovať obeť a držať ju vo finančnej, emočnej a sociálnej závislosti, ale obžalovaný napriek prezentovanej nespokojnosti s nastaveným spôsobom života u svokrovcov svoju mzdu odovzdával manželke, napriek vysokému školnému a nedostatku financií súhlasil s jej štúdiom na vysokej škole, nebránil jej v športových aktivitách (cvičenie aerobiku), podieľal sa so svokrom aj na prácach okolo domu a na starostlivosti o maloletú. Frustrácia vo vzťahu bez výhľadu na osamostatnenie, narodenie dieťaťa, nové rodičovské povinnosti, štúdium matky a zmenové zamestnanie obžalovaného to všetko spôsobilo, že hádky manželov boli stále častejšie. Táto napätá situácia, vzájomné nepochopenie potrieb jednotlivcov vo vzťahu pretrvávali až do konfliktu manželov v novembri 2009 v Martine nad Žitavou, po ktorom poškodená oznámila obžalovanému, že už nemá prístup do ich rodinného domu, v dôsledku čoho sa obžalovaný odsťahoval zo spoločnej domácnosti k svojej matke. Partneri urobili ešte jeden pokus o spoločné bývanie v prenajatom byte, ktorý však nevyšiel pre podozrenie matky maloletej, že detská onánia, ktorú praktizovala maloletá, je dôsledok sexuálneho zneužívania maloletej otcom dieťaťa. Vykonaným dokazovaním v súvislosti s najmä verbálnymi nezhodami medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré vznikali ešte v období ich manželského spolužitia nebolo preukázané, že by tieto prejavy zo strany obžalovaného dosiahli intenzitu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona.

Kvalitatívne iná situácia nastala po rozchode manželov v období pred ich rozvodom. Dramatické odsťahovanie obžalovaného zo spoločného bydliska, obmedzený prístup k dieťaťu, výčitky, vyhrážky, závažné podozrenie matky zo zneužívania dieťaťa, všetko toto spôsobilo vybičovanú atmosféru vo vzťahu medzi partnermi, ktorú obžalovaný nevyhodnotil správne a napriek nevôli a nesúhlasu matky dieťaťa sa dcéru opakovane pokúšal kontaktovať a navštevovať ju, pričom jeden z takýchto pokusov, na ktorom sa zúčastnil aj brat obžalovaného skončil fyzickým napadnutím matky maloletej bratom obžalovaného, čoho svedkom bola aj maloletá. Po tejto nešťastnej traumatizujúcej udalosti, ktorá mala aj trestnoprávny dopad, maloletá nadobudla strach a obavy, že ju otec unesie, kontakt s otcom radikálne odmietala a preto sa aj matka maloletej snažila kontaktu dieťaťa s otcom zabrániť, pričom dieťa sa následne muselo podrobiť psychologickému a psychiatrickému intervencii. Takto vyhrotenú situáciu a stratu možnosti byť v kontakte so svojím dieťaťom, obžalovaný racionálne nespracoval a začal sa domáhať rodičovských práv osobne, aj prostredníctvom úradov, čo ešte zintenzívnilo napätie a obavy matky maloletej, že jej bude dieťa odňaté, preto aj každé stretnutie obžalovaného a poškodenej končilo oznámením na polícii. Stratu rodiny, stratu kontaktu s dieťaťom a negatívne nastavenie vzájomných vzťahov s rodinou manželky sa snažil obžalovaný naplniť nevhodným vyhľadávaním

kontakty s maloletou, opakovanými návštevami bydliska maloletej, telefonovaním, nosením potravín do rodinného domu M., pričom jeho konanie vzhľadom na existujúce negatívne okolnosti (nepriateľská atmosféra, verbálne konflikty, frustrácia z rozpadnutého vzťahu, podozrenie zo zneužívania, útok na poškodenú, strach maloletej, rozvod) prerástlo rámec prirodzeného kontaktu a záujmu, a stalo sa pre matku maloletej a jej dieťa obťažujúcim, ktoré stavy potom viedli u oboch poškodených následne k škodlivým prejavom na ich zdraví aj k rozvinutiu syndrómu týraných osôb, čo bolo potvrdené znaleckým posudkom (vypracovaným v r.2013, t.j. 4 roky po opustení spoločnej domácnosti) znalkyne W.. I.. Konanie obžalovaného v hore uvedenom rozsahu vyplynulo z výpovede poškodenej, svedkyne M., svedka M. a z listinných dôkazov (lekárskych správ a nálezov, priestupkových spisov) zabezpečených v spise. Konaním opísaným vo výrokovvej časti rozsudku prejavoval obžalovaný v napätej atmosfére predrozvodového obdobia hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti pri domáhaní sa rodičovských práv a kontaktu s dieťaťom. Poškodené osoby boli vystavené takému psychickému tlaku, ktorý nedokázali riadne spracovať a museli vyhľadať lekársku pomoc na stabilizovanie svojho duševného zdravia. Matka dieťaťa prežívala toto obdobie v strachu o stratu dieťaťa a dieťa prežívalo strach z kontaktu s otcom. Spôsob protiprávneho konania obžalovaného (ponižovanie, pohrdavé zaobchádzanie, neustále sledovanie, vyhrážanie, vyvolávanie strachu, stresu) bol ustálený na základe vykonaných dôkazov (svedecké výpovede, listinné dôkazy, znalecké posudky) a závažnosť tohto konania bola daná spôsobom protiprávneho konania a dopadom takéhoto konania na duševné a telesné zdravie poškodených.

Obranu obžalovaného, spočívajúcu v tvrdení, že sa protiprávneho konania nedopustil vyhodnotil súd v kontexte ostatných dôkazov ako obranu tendenčnú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Z výpovedí rodičov poškodenej vyplynulo zhodne, že obžalovaný im sľúbil pri odsťahovaní z domu a neúspešnom domáhaní sa kontaktu z maloletou „peklo“ a následné počínanie obžalovaného, ktoré vnímali a pozorovali takto aj hodnotili.

Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný L. K. sa svojim protiprávnym konaním ako trestne zodpovedná osoba dopustil trestného činu vyššej závažnosti a konal v nepriamom úmysle podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, lebo vedel, že svojím konaním môže porušenie, alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým aj uzrozumený (menej intenzívna vôľová zložka).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy a pri ukladaní trestu aplikoval zásady uvedené v Trestnom zákone.

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného na jeho osobné a majetkové pomery, na zistenie, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný, z práce a miesta bydliska bol hodnotený pozitívne a riadne pracuje. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona, že doposiaľ viedol riadny život, nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona, čím dospel k pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:0, aplikoval na úpravu do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby uvedenej v § 208 odsek 1 Trestného zákona (3-8 rokov) ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu (na 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace). Po znížení hornej hranice základnej trestnej sadzby o jednu tretinu a berúc do úvahy nielen osobu páchatela, ale aj následok jeho konania, okolnosti prípadu a možnosť jeho nápravy mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 3 roky, počas ktorej mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa v skúšobnej dobe úmyselne k poškodenej F. K. a k maloletej O. H., nar. v roku XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodených a základnej školy, ktorú maloletá O. H. navštevuje, aby sa na potrebný čas eliminovalo prípadné nebezpečenstvo zhoršenia zdravotného stavu poškodených a aby sa zároveň stabilizovali sa ich osobné a rodinné pomery.

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočný a spravodlivý a zohľadňuje všetky kritéria pre ukladanie trestu s poukazom na účel trestu a individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc tak charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.